

s. 1), artikel 12 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12.3.2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF (EFT L 106, s. 1) samt artikel 53 og 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed (EFT L 31, s. 1) — suspension af eller forbud mod brug eller salg af varieteter af frø af en genetisk modificeret majslinje efter udstedelsen af tilladelsen til markedsføring af dette produkt — de nationale myndigheders kompetence til at vedtage sådanne foranstaltninger — begrebet »risiko« og »alvorlig risiko« for miljøet — kriterier for identificering af risikoen, vurdering af dens sandsynlighed og bedømmelse af dens konsekvenser

Konklusion

- 1) Under omstændigheder som de i hovedsagerne omhandlede kan genetisk modificerede organismer såsom MON 810-majs, som er blevet tilladt som frø med henblik på dyrkning i henhold til Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer, og som under de betingelser, der er opregnet i artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1829/2003 af 22. september 2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer, er blevet anmeldt som eksisterende produkter og siden har været genstand for en begæring om fornyelse, som er under behandling, fra en medlemsstats side ikke gøres til genstand for en midlertidig foranstaltning om suspension eller forbud mod anvendelse eller markedsføring med hjemmel i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af direktiv 90/220, idet sådanne foranstaltninger derimod kan vedtages i henhold til artikel 34 i forordning nr. 1829/2003.
- 2) Artikel 34 i forordning nr. 1829/2003 tillader kun en medlemsstat at vedtage beredskabsforanstaltninger under de proceduremæssige betingelser, som følger af artikel 54 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarerikkerhed, idet det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om denne bestemmelse er overholdt.
- 3) Med henblik på vedtagelsen af beredskabsforanstaltninger pålægger artikel 34 i forordning nr. 1829/2003 medlemsstaterne at godtgøre, at der ud over uopsættelighed foreligger en situation, der kan frembyde en væsentlig og åbenbar risiko for, at menneskers eller dyrs sundhed eller miljøet bringes i fare.

(¹) EUT C 100 af 17.4.2010.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. september 2011 — Q-Beef NV (sag C-89/10) og Frans Bosschaert (sag C-96/10) mod Belgische Staat (sag C-89/10), Belgische Staat, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV og Slachthuizen Goossens NV (sag C-96/10) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — Belgien)

(De forenede sager C-89/10 og C-96/10) (¹)

(Nationale afgifter, der er uforenelige med EU-retten — afgifter betalt i henhold til en økonomisk støtteordning og opkrævninger, der er fastslået at være i strid med EU-retten — ordning erstattet af en ny, forenelig ordning — tilbagebetaling af afgifter, der er erlagt i urigtig formening om skyld — ækvivalens- og effektivitetsprincipperne — forældelsesfristens varighed — fristens begyndelsestidspunkt — fordringer mod staten og mod privatpersoner — forskellige frister)

(2011/C 311/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Q-Beef NV (sag C-89/10) og Frans Bosschaert (sag C-96/10)

Sagsøgte: Belgische Staat (sag C-89/10), Belgische Staat, Vleesgroothandel Georges Goossens en Zonen NV og Slachthuizen Goossens NV (sag C-96/10)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Brussel — fortolkning af fællesskabsretten vedrørende ækvivalens- og effektivitetsprincippet — nationale afgifter som er uforenelig med fællesskabsretten — afgifter, der er betalt i medfør af et system med finansiel støtte og afgifter, der er erklæret stridende mod fællesskabsretten — system erstattet af et nyt system, der anses for foreneligt — tilbagebetaling af afgifter opkrævet med urette — forældelsesfrist

Konklusion

- 1) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er EU-retten ikke til hinder for anvendelsen af en forældelsesfrist på fem år, der i den nationale retsorden gælder for fordringer mod staten, på sager om tilbagesøgning af afgifter, der i strid med EU-retten er betalt til en medlemsstat i henhold til et »blandet system af støtte og afgifter«.
- 2) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende er EU-retten ikke til hinder for nationale bestemmelser, som giver en privatperson en længere frist til at tilbagesøge afgifter hos en anden privatperson, der er indtrådt som mellemmand, hvortil han har betalt afgifterne i urigtig formening om skyld, og som har modtaget disse afgifter på statens vegne, hvorimod søgsmålet ville have været forældet efter en kortere frist, såfremt den førstnævnte privatperson havde erlagt disse afgifter direkte til staten, hvilket er en undtagelse til den sædvanlige ordning for tilbagesøgning af beløb erlagt i urigtig formening om skyld, når de privatpersoner, der agerer som mellemmand, råder over en rimelig frist til faktisk at kunne gøre et regreskrav gældende over for staten på de beløb, der eventuelt er betalt til andre privatpersoner.

3) Under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende har Domstolens konklusion i en dom afsagt efter en præjudiciel forelæggelse, hvorefter den pågældende nationale lovgivnings tilbagevirkende kraft er uforenelig med EU-retten, ikke betydning for begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen i henhold til national ret for fordringer mod staten.

(¹) EUT C 113 af 1.5.2010.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. september 2011 — Ivana Scattolon mod Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Venezia — Italien)

(Sag C-108/10) (¹)

(Socialpolitik — direktiv 77/187/EØF — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder — begrebet »virksomhed« og begrebet »overførsel« — offentligretlig overdrager og offentligretlig erhverver — anvendelse af den kollektive overenskomst, der er gældende hos erhververen fra datoen for overførslen — lønmæssig stilling — hensyntagen til den anciennitet, der er erhvervet hos overdrageren)

(2011/C 311/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Venezia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ivana Scattolon

Sagsøgt: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Ordinario di Venezia — anvendelsesområdet for Rådets direktiv 77/187/EØF af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter (EFT L 61, s. 26) og Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter (EFT L 82, s. 16) — fortolkning af artikel 3, stk. 1, i direktiv 77/187/EØF — overførsel af rengøringspersonale fra en lokaladministration til en statslig administration — bevarelse af rettigheder, herunder anciennitet opnået hos den lokale enhed

Konklusion

1) En offentlig myndighed i en medlemsstats overtagelse af personale, som er ansat i en anden offentlig myndighed, og som har til opgave at levere hjælpetjenester, der bl.a. omfatter vedligeholdelsesopgaver og administrativ bistand, til skoler, er en virksomhedsoverførsel, som henhører under Rådets direktiv 77/187 af 14. februar 1977 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af

virksomheder, bedrifter eller dele af bedrifter, når nævnte ansatte udgøres af en struktureret enhed af ansatte, som er beskyttet som arbejdstagere i henhold til denne medlemsstats nationale ret.

2) Når en overførsel som omhandlet i direktiv 77/187 fører til, at den kollektive overenskomst, der er gældende hos erhververen, anvendes umiddelbart på de overførte arbejdstagere, og når de i denne overenskomst fastsatte lønvilkår navnlig er tilknyttet ancienniteten, er artikel 3 i dette direktiv til hinder for, at de overførte arbejdstagere i forhold til deres situation umiddelbart før overførslen udsættes for en væsentlig lønnedgang som følge af, at der ikke tages hensyn til den anciennitet, som de har optjent hos overdrageren, og som svarer til den anciennitet, der er optjent af arbejdstagerne hos erhververen, ved fastsættelsen af deres startindplacering hos sidstnævnte. Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om der i forbindelse med den i hovedsagen omhandlede overførsel forelå en sådan lønnedgang.

(¹) EUT C 134 af 22.5.2010.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. september 2011 — European Air Transport SA mod Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale og Région de Bruxelles-Capitale (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-120/10) (¹)

(Luftfart — direktiv 2002/30/EF — støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne — støjgrænser, som skal overholdes ved overflyvning af byområder i nærheden af en lufthavn)

(2011/C 311/13)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: European Air Transport SA

Sagsøgte: Collège d'Environnement de la Région de Bruxelles-Capitale og Région de Bruxelles-Capitale

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 2, litra e), artikel 4, stk. 4 og artikel 6, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/30/EF af 26. marts 2002 med henblik på bestemmelser og procedurer for indførelse af støjrelaterede driftsrestriktioner i Fællesskabets lufthavne (EFT L 85, s. 40) — støjgrænser, som skal overholdes ved overflyvning af områder i nærheden af lufthavnen — betydningen af »driftsrestriktion« — restriktioner, der er vedtaget med hensyn til fly, der kun netop opfylder kravene — muligheden for at fastsætte sådanne restriktioner i forhold til støjen målt på jordniveau — virkning af konventionen angående international civil luftfart (Chicagokonventionen)